

RAS VE1 - KMD VE1 (uitslag: 3-4):

Vandaag de return tegen RAS, met in onze herinnering: een onsympathieke fysieke tegenstander. Vandaag maakten ze dat weer waar, helaas. Op het gortdroge knollenveld, waarbij de bal alle kanten op stuiterde en moeilijk onder controle was te krijgen, was het lastig voetballen. Vooral Joop! klaagde steen en been. Ook Tikkie Rikkie had moeite met de balcontrole en dat resulteerde al snel bijna in een achterstand. Niet veel later kwam die er toch na een hoge voorzet op maat voor de kopsterke spits van RAS waar Tic Tac Theo geen antwoord op had: 1-0. En even later weer een bal, waar TTT geen controle over kon krijgen en dezelfde spits die 2-0 op het bord zette. Toen was het tijd voor maatregelen en de broodnodige omzettingen: Ab Hamstring erin op de spits met als gevolg dat deze geen bal meer goed heeft geraakt, al was daar eerst nog wel een opstootje voor nodig: een gouden wissel dus. Dat had Sjef goed gezien. We zaten nog steeds niet goed in de wedstrijd en bij een vrije trap vloog de bal er direct in. Carlos Santa had de bal niet zien aankomen, kan gebeuren, maar het stond wel: 3-0. Waar hadden we dat meer gezien deze week: Barcelona-Liverpool, Ajax-Tottenham Hotspur? Dus alles was nog mogelijk immers, maar op dit moment geloofde Pistolen Paul er niet meer in. Ook Frankie Guitar had het zwaar; hij had wel een basisplaats afgedwongen, maar was in gedachten eigenlijk meer bij zijn vrouw thuis. We hadden een collectieve off-helft en daar kon zelfs Nessor niets aan veranderen. Gelukkig herstelden we een beetje en zo waar, kwam daar een kans recht door het midden, die Dennis de Mennis niet kon missen: 3-1. En we gingen weer met opgeheven hoofd naar de kleedkamer voor de rust. In de 2^e helft bleken er enkele omzettingen te zijn geweest bij RAS, niet in ons nadeel moet ik zeggen. RAS kwam er niet meer aan te pas en we versierden een corner. Dennis de Mennis nam hem en dacht: ik schiet hem er gewoon direct in. En zo geschiedde het: 3-2. Je moest die koppies van RAS eens zien. Ze begonnen al lekker op elkaar te k...eren (foeteren) en wij gingen steeds beter spelen. Ik moet zeggen dat het best lang duurde voordat de gelijkmaker viel, want bij een één op één situatie schoot zowel Berry Bako als Arnaud Tesla tegen de keeper aan. In deze fase hadden we de scheids ook niet mee, maar dat wisten we nog uit het verleden, toen hij nog speler was en niet zo'n ideale schoonzoon zeg maar. Als hij een keer op zijn fluit blies wees hij steevast de verkeerde kant op. Dat onze spitsen deze wedstrijd ongeschonden zijn uitgekomen mag bijna een wonder heten, want ze maakten door toedoen van onze lompe tegenstander buiteling na buiteling. Afijn, de 3-3 werd uiteindelijk gemaakt door, ja wie anders dan Dennis de Mennis na een perfect uitgevoerd schot van afstand, onbereikbaar voor de RAS keeper. Een hattrick dus, maar hij moest nog zijn 4^e maken om de Johnny te verdienen. Dat lukte net niet, maar wel gaf hij de beslissende bal op Arnaud Tesla die de 3-4 maakte. Toen was het een kwestie van uitspelen en zorgen dat RAS geen penalty zou versieren. Dat ging net goed, toen Haagsche Wimpie vlak voor tijd aan de alarmbel trok, maar het was gelukkig net buiten de 16. Patrick Lambic was de baas op de linkerflank en bestreek die zo'n beetje helemaal in zijn uppie, ook al was daar bijna geen tegenstander te vinden. Rest mij nog Drs. J. te noemen die foutloos heeft gevlagd de 2^e helft. (Heeft hij überhaupt wel een keer moeten vlaggen?) We wensen hem alle sterkte toe, zo in de aanloop naar zijn aanstaande jubileum. Ook Meester Rob was van de partij, al was hij wel gedwongen tot bankzitter. Zo hoeft ik niet uit te leggen dat het weer ouderwets gezellig was na afloop in de kleedkamer en we ons de broodjes bal uitstekend lieten smaken.

